॥ अथ द्वादशोऽध्यायः ॥

शौनक उवाच ॥

अश्वत्थाम्नोपसृष्टेन ब्रह्मशीर्ष्णोरुतेजसा ।
उत्तराया हतो गर्भ ईशेनाजीवितः पुनः ॥१॥
तस्य जन्म महाबुद्धेः कर्माणि च महात्मनः ।
निधनं च यथैवासीत् स प्रेत्य गतवान् यथा ॥२॥
तदिदं श्रोतुमिच्छामो गदितुं यदि मन्यसे ।
ब्रूहि नः श्रद्दधानानां यस्य ज्ञानमदाच्छुकः ॥३॥

सूत उवाच ॥

अपीपलद्धर्मराजः पितृवद्रञ्जयन् प्रजाः ।
निःस्पृहः सर्वकामेभ्यः कृष्णपादानुसेवया ॥४॥
संपदः क्रतवो लोका महिषी भ्रातरो मही ।
जम्बुद्वीपाधिपत्यं च यशश्च त्रिदिवं गतं ॥५॥
किं ते कामाः सुरस्पार्हा मुकुन्दमनसो द्विज ।
अधिजह्रुर्मुदं राज्ञः क्षुधितस्य यथेतरे ॥६॥
मातुर्गर्भगतो वीरः स तदा भृगुनन्दन ।
ददर्श पुरुषं कंचिद्दह्यमानोऽस्त्रतेजसा ॥७॥
अङ्गुष्ठमात्रममलं स्फुरत्पुरटमौलिनं ।